

A közgyűlés nem kívánja a lakások azonnali fölszabadítását és nem rendeli el a kórház rendbehozását.

Háromórás vita két indítvány fölött. — A közgyűlést szerdán folytatják.

Negyedöt órakor nyitotta meg a polgármester a márciusi közgyűlés harmadik ülését. Az érdeklődés meglehetősen volt, aminek az a magyarázata, hogy a tárgysorozat hátralevő részében néhány nagyon fontos indítvány szerepelt. Elsőben dr. Széll Gyulának a lakások fölszabadítására vonatkozó indítványa.

Az indítványt dr. Szendrey Jenő tanácsnok ismertetette, majd előterjesztette a tanács javaslatát a háztulajdonos városatyák állandó zajongása körül. A tanács nem hívta a lakások költöztetésének, de a mai helyzetet nem tartja alkalmasnak arra, hogy a lakások szabad forgalmát visszaállítsák. Kéri a tanácsi javaslat elfogadását. A lakó városatyák körében kiáltják, hogy a tanács javaslatát elfogadják, de rögtön fölrag a háziurak ellenkórusa, hogy nem fogadják el.

Dr. Széll Gyula szólal föl.

— A háziurak nem szavazhatnak, — szól közbe derűtlenséget kelte dr. Szeless József.

Dr. Széll Gyula ezután ismertet a háziurak „sanyaru” helyzetét. Kijelenti, hogy a lakásinséget csak a lakások fölszabadításával lehet enyhíteni, mert a külföld a házakra és a telkekre csak akkor ad kölcsönt, ha a kormány fölszabadítja a lakásokat és így csak akkor lehet szó az építkezés megindításáról. A mai rendszer összeállítását jelent a kommunizmussal. Álljon már be egyszer a teljes jogrend.

Dr. Bodnár Géza szólal föl ezután. Elmondja, hogy Széll Gyulának két indítványa szerepel a közgyűlés tárgysorozatán. Az egyik — a lakásokra vonatkozó — abszolút antiszociális, a másik pedig, a kórházra vonatkozó, és az szociális. A nemzetgyűlési képviselők pártkülönbség nélkül ellenzik a lakások fölszabadítását. Tudja, hogy ebben a közgyűlésben, ahol nagyon sok a háziur, nem ajánlatos a lakók, a kisemberek érdekében fölszólalni. A háziurak állandó közbeszólásai közben fejti ki ezután, hogy a háziurak éppen a háborús gazdasági állás következtében kifizethették összes háború előtti adósságaikat.

A háziurak sérelme elenyésző az értékpapír-tulajdonosok, a hadikötvény tulajdonosok sérelméhez képest. (Éljenzés.)

Nem fogadja el Széll indítványát, de nem fogadja el a tanács javaslatát sem, mert katasztrófát jelentene, ha a lakbéréket az aranyparitás száz százalékaig fölemelnék. Azt javasolja, hogy a közgyűlés térjen napirendre az indítvány fölött. (Éljenzés és taps.)

Dr. Söreghy Mátyás szólal föl ezután.

— Három háza van — szól felé dr. Szeless József.

— Ez nem felel meg a valóságnak, — mondja Söreghy.

— Akkor az ajánlak van, — szól Szeless nagy derűtlenséget kelte.

Söreghy állandó nagy zajban azt fejtegeti, hogy a lakások fölszabadítása éppen úgy nem okoz majd katasztrófát, mint ahogy a buza fölszabadítása sem okozott. Kéri dr. Széll indítványának elfogadását.

Wimmer Fülöp a következő szónok. Minden háborús megköltés ellenzéke. A jelen esetben azonban ezen cíve rovására a fönnforgó nagy érdekek miatt koncessziót kell tennie. Indítványozza, hogy följáróban kérje a város a kormánytól a megköltés egy évvel való meghosszabbítását úgy, hogy negyedévenként 5—5 százalékkal emelkedjenek a bérek. Így a bérek elérik egy év múlva a helyen százalékokat. Ma általános gazdasági krízis uralkodik és azt még katasztrófának is súlyosabb helyzetét fejlesztene a lakások és az üzletek azonnali fölszabadítása. A kormány most tényleg megkezdte a beruházásokat, amelyekkel keresheti lehetőségeket teremti és megveteli a fokozatos javulás alapját. Ezért kell egy évvel elhalasztani a fölszabadítást.

A tanács hozzájárul Wimmer indítványához. Magyar József szólal föl ezután. Elfogadja Wimmer indítványát, de úgy, hogy a lakberek

negyedévenként az öt, hanem tíz százalékkal emelkedjenek.

Széll István háztulajdonos csalákok Széll Gyula indítványához. Az elv ne a lakbéremelés, hanem a fölszabadítás legyen. Mondja ki a közgyűlés, hogy emelést nem is kíván, csak szabad lakásforgalmat.

Dr. Széll Gyula a zárszó jogán szólal föl. Nem kell félni attól, hogy a fölszabadítás után a lakások bére azonnal fölszökik a békeparitás 100 percentjéig.

— Csak magasabbra! — kiáltják a lakók.

Dr. Széll ezután tovább fejtegeti a háztulaj-

A kórház a városnak mindig mostohája volt.

A lakásvita egy óráig tartott. Negyedhatkor kezdődött a kórházvita. Dr. Szendrey Jenő ismertet, illetve fölolvassa dr. Széll Gyula indítványát, de az indokolás nélkül. Ismertet ezután a tanács javaslatát. Elmondja, hogy a tanács állandóan tatarozza a kórházat és gyarapítja felszerelését. Javasolja a tanács, hogy a közgyűlés adja ki az indítványt a tanácsnak azzal, hogy a rendelkezésre álló összeg keretén belül rendelje el a kórház tatarozását abban a tempóban, ahogy az eddig történt.

Dr. Széll Gyula szólal föl elsőnek. Kijelenti, hogy a tanács javaslata nem fedi az indítványát. A kórház a háborúig önmagát tartotta fenn. A kórház a városnak mindig mostoha gyermeke volt. Indítványával az volt a célja, hogy a város tekintse végre a kórházügyet presztizskérdésnek, mert szégyen, hogy Szeged kórházának meg ma is „ispotály” jellege van. Amikor Szeged város egyetemre nem sajnál hetvenmilliót, akkor ne sajnáljon két és félmilliót a kórházról. Részletesen ismertet ezután a kórházban uralkodó nyomorúságos állapotokat. A falak vedlettek, a padlók rothadtak, az orvosi szobákból büzös levegő árad ki, a műtőtermekben nincs elég víz. Szeged város ilyen kórházzal nem fogadhatja falai közé szeptemberben az országos orvoskongresszust. Ezért kéri az indítvány elfogadását.

Dr. Kormányos Benő a tanács javaslatát ajánlja elfogadásra.

Dr. Szivessy Lehel nem érti meg, hogy a polgármester éppen a kórház ügyében tanusít ilyen szűkkeblűséget. Bizonyára van valami ismeretlen konkrét álláspontja és ez a magyarázat ehhez az érthetlenséghez. Most csak 200.000 aranykoronáról van szó. Ennyit áldozhat a város a kórházáért annál is inkább, mert

ez a pénz megvan, nem kell befizetni betegápolási hozzájárulás címén.

A kórházat minden körülmények között fenn kell tartani, mert kell olyan intézet, ahol nemcsak a tudományos célra szolgáló betegeket, hanem minden beteget fölvesznek. Tudományos szempontból is szükség van a kórházra, mert kell az a verseny, amely az egyetemi klinikák és a kórház között kifejlődik. De azért inkább be kell szüntetni a kórházat, semhogy ilyen állapotban maradjon továbbra is. Kéri Széll Gyula indítványának elfogadását.

Pálffy Dániel fölszólalásában elmondja, hogy a kórházi állapotokról elhangzottak nem tulzoltak, hanem megfelelnek a valóságnak. Ezt tanusíthatja személyes tapasztalatból, mert a nyáron benn feküdt a kórházban. A háború előtt híres volt a szegedi kórház. Arra kell törekedni, hogy ezt a jó hírnevét megtarthassa és még fokozhassa. A tanács javaslatát helyesnek tartja, azonban az, hogy a tatarozásra nem állapít meg fix terminust, elhuztatja évekig.

Azt javasolja, hogy a város, legkésőbb ebben az esztendőben fejezze be a kórház tatarozását. (Helyeslés). A közgyűlés szűkkeblűsége emberélet áldozatokba kerülhet. (Taps.)

Dr. Kovács József: Szegednek csak egy kórháza van és az is felére redukálódott. A város hozzá szokott ahhoz, hogy a kórház önmagát tartsa el. Ma azonban azok az osztályok, amelyeknek fenntartása legkevésbé kerül, az egyetemhez tartoznak, ezért nem lehet kívánni, hogy ma a kórház a betegápolási díjakból még építkezzen is. Szeged nem olyan szegény város, hogy fenn ne tarthassa a kórházát. A város szenátorokat küldött Párisba, hogy ottani tapasztalataikat fölhasználhassák idehaza. Sajnálja, hogy a polgármester nem ment ki velük, mert akkor pártolná most Széll Gyula indítványát.

donosok igazát. Beszédét megtapsolják a háziurak.

Dr. Turcsy Mihály azt indítványozza, hogy az 1917 novemberi lakbérnél egy percenttel se emelhessek föl a béreket a háziurak.

Az elnöklő polgármester ezután összegezi az indítványokat. A tanács és Magyar József — mondja a polgármester — hozzájárulnak Wimmer indítványához Bodnár Géza napirendelérését javasol. Széll indítványával szemben. Az elnök először Bodnár indítványára rendeli el a szavazást. Harmadiként szavaztak Bodnár indítványa mellett, hatvanan ellene, így a közgyűlés nem vette le a kérdést a napirendről.

Ezután a tanács és Wimmer egyesített javaslata és Széll Gyula indítványa fölött szavaztak; ötvenhatan a tanács javaslata és ötvenegyen Széll indítványa mellett.

Amikor a polgármester kihirdelte az eredményt, a lakók harsány éljenzésbe törtek ki.

Dr. Krausz József szólal föl ezután. Közben dr. Söreghy Mátyás névszerint szavazást kérő listát nyújt át a polgármesternek.

— Minek ez? — kérdezi megütközve a polgármester.

Dr. Krausz József kijelenti, hogy mióta az egyetem itt van, a betegek sokkal rosszabb helyzetben vannak.

— Ezt az orvosok mondják —, szól a polgármester.

— Mert azok tudják a legjobban, — válaszol Krausz József. — A nyári hónapokban, amikor az egyetemi klinikák szünetet tartanak, a kórház nem képes befogadni a betegeket. Kéri Széll indítványának elfogadását.

Magyar József szerint azért van annyi beteg, mert porosak az utcák és nincs csatornázás.

Szégyen Szegedre nézve, hogy ilyen kórháza van, szégyen, hogy kénytelen a lábadozó betegeket helyhiány miatt elküldeni.

Azt indítványozza, hogy a közgyűlés adja vissza a tanácsnak a javaslatot azzal, hogy hívjon össze egy nagyobb bizottságot a kérdés leírására.

— Nem lehet! Közigazgatási nagy ímelő! Elhazza így a tanács! — kiáltják minden oldalról.

Magyar József aztán kifejti, hogy mire gondolt. Nem elégszik meg ezzel a megoldással, amely csak ideiglenes megoldást jelent, radikálisabb módszert kíván.

— Ha nem kíván más fölszólalni, bevárom a világot — mondja a polgármester. — Wimmer azonban egyidejűleg szólásra jelentkezik.

— Nincs joga már szólni, bíráltam a világot — mondja csengőrázás közben a polgármester.

— Én idejében jelentkeztem.

— E késett, nincs joga szólni.

Éles vita támad a polgármester és Wimmer között, de a polgármester nem adja meg a szót.

— Fölebbezze meg a határozatomat — mondja Wimmer felé.

— Ugy látszik, a kellemetlen szónokokat nem engedik beszélni — szól Wimmer.

— Kiotör! — kiáltja elnyújtva dr. Szeless József.

Dr. Széll Gyula a zárszó jogán kijelenti, hogy

ha a városnak van 120 milliárdja az egyetemre és a vasutra, akkor legyen a kórházra is két és félmillió koronája. (Éljenzés.)

Ezután a polgármester szólal föl. Arra kéri a közgyűlést, hogy fejejtse el mindenki azt, ami most a közgyűlésen elhangzott. (Közbeszólások: Nem lehet ám!) Debre Péter igazgató főorvos és dr. Erdélyi Jenő itt agítálnak. Nem fontos, hogy mit írnak a lapok. En a komoly polgárokhöz szólók.

Erre kiőr a vihar.

— Hát mi nem vagyunk komoly polgárok, hát mi mik vagyunk? — kiáltják ingerülten a polgármester felé a kórházpártiak.

A polgármester ezután azt fejtegeti, hogy a kórház 3000 millióval tartozik a városnak. Amikor az egyetemet idehelyezték, azt lehetett hinni, hogy a kórház föntartása ezután nem okoz nagyobb gondot. Azonban a dolog úgy áll, hogy másfél-milliót fordított két év óta a város a kórház föntartására. Kijelenti, hogy a tanács rendbeho-

Jó bornak nem kell cégér!

On drága pénzen vásárolt likőröket, borokat és pálinkaféléket, holott a Kossuth Lajos sugárút 4. sz. alatti bar- és livő útjában a legolcsóbb áron veheti meg a legfinomabb Hobé, Zwack, Gessler stb. és egyéb magyar gyártmányú finom likőr ket, rumot és gyümölcspálinkát. Elsőrendű uradalmi fajborok és Törley pezsgő a legolcsóbb árban. Elsőrangú kőbányai eredetű gyári töltesű világos és barna sörök legutóbbi legújításosabban; 5 üveg vételnél házhoz szállítva. Különlegesség: MALÁTA PEZSGŐSÖR. Tegyen próbát és meggyőződik, hogy legolcsóbban itt vásárolhat.